CARNET DEL RODAMON

PAGINES DE VIATGE I TURISME

Camins trencats

EL PONT DEL TORDERA

Moltes vegades se'm ha acudit de pensar que la carretera de Malgrat a Blanes deu ésser malmirada per algun geni malèvol que interposa la seva poderosa capacitat engabanyadora per tal que no sigui possible una fàcil comunicació entre aquestes dues viles marineres. De cap altra manera pot explicar-se el perquè d'aquest constant interès a deixar trencat un camí que, tant sols el punt de vista turístic com comercial, és convenient que sigui construït sense solució de continuïtat.

Consingui que l'obstacle que el parteix és tan de mena inhabitable, acordem també que cigó no hi pot fer que sigui insuperable.

No és pas el primer cas que en un tregut de carretera s'hagi fet necessària la construcció d'un pont per tal de guanyar el desnivell d'un riu. I en el cas a què ens referim tampoc no es tracta de cap riu extremadament ample ni cabalós.

El riu Tordera és conegut de tots, i no sabem veure que sigui precís dedicar-li un estudi de quinze anys per a construir al seu damunt un simple pont resistent i adequat.

Hem parlat de quinze anys i no hem previst pas aquest número o la bona de Déu.

Fa tres quinquennis justos que l'Aleshores existent Mancomunitat de Catalunya començà a preocupar-se de la necessitat d'aquest pont i fins s'arribà, ens sembla, a un acord entre les Diputacions de Barcelona i Girona, jo que a totes dues afecta l'obra a emprendre. (El Tordera delimita en molts llocs la frontera de les dues provincies, i Malgrat i Blanes són les dues avançades pacífiques de cada una.)

El desgavell que originà la Gran Guerra privà de prosseguir l'estudi començat, i la pela i l'oblit enterraren fins la intenció de les converses tingudes.

Acabat el terrabastall que commocionà Europa, altres esdeveniments lamentables, que visquérem de més prop, tinguéren cura de no deixar reprendre les negociacions existents.

Senyorejà la nació un brull d'acer amb el nom de Dictadura, i aquest dissolgué tota institució capacitada per a portar a terme, amb autoritat i solvència i amb un ritme apropiat a les contingències econòmiques, les obres públiques convenients al país.

Aleshores vingué aquell vertigen, aquell afany esbalaidor que removia, desfeia, tornava a fer, enderrocava i construïa arreu de tot i forga. I fou a l'any 1927 que la Diputació de Girona aprovà un projecte de pont per al Tordera de 206 metres de llarg per 6 metres d'ample. L'Estat aportava, per a impulsar les obres, 200.000 pessetes i les Diputacions de Girona i Barcelona havien de subvencionar-les amb 150.000 pessetes cada una.

Tot feia creure que anava de debò la ràpida construcció del pont, però la Diputació de Barcelona no estigué d'acord amb el projecte – i d'això no en volem fer cap retret – i calgué desestimar-lo.

Al cap de dos anys, l'any 1929, la Diputació de Girona torna a oferir un altre projecte amb les mateixes característiques de llargada i amplada que l'anterior, però bon xic més rebaixat de cost. Per a aquest segon projecte l'Estat concedia 150.000 pessetes i les Diputacions, 100.000 cada una.

A la realització d'aquest projecte fou la Jefatura d'Obres públiques la que s'hi oposà, allegant que les càrregues de materials per centímetre quadrat eren insuficients.

Calgué desistir-ne novament.

El 19 d'abril d'aquest any un tercer projecte ha estat ofert per la Diputació de Girona. El pont d'aquest tindria 200 metres de llarg i l'import total ascendiria a 350.400, que seria completat atorgant l'Estat 150.000 pessetes i el restant repartit per parts iguals entre les dues Diputacions esmentades.

No sabem la sort que tindrà aquest nou projecte; de moment, però, sembla que la Diputació de Barcelona condiciona la seva subvenció al fet que l'amplada del pont permeti el trànsit d'una doble filera de cotxes. Ho trobem molt enraonat. Però si els càlculs de l'enginyer projectador no preveuen aquest cas i es fa imprescindible la composició d'un altre projecte, ¿no seria més pràctic que es posessin de bell antiwi d'acord les dues Diputacions i la Jefatura d'O. P. i establissin les característiques precises que considerin convenients i així potser ens evitarlem de rebutjar d'aquí a dos anys un quart projecte que – els anteriors precedents ens ho fan sospitar – tampoc satisfaria les tres corporacions que han d'aprovar-lo?

Ens sembla que no us'ns pot titllar d'impacients si ara, al cap de quinze anys de parlar d'aquest pont, demostrem que comença a molestar-nos la seva calmosa tramitació, i el que és més, la seva insegura aparició.

Hem de pensar que aquests dos-cents metres obstruïts de carretera priven de comunicar-se tots els pobles de la Costa Brava per un camí que mira a mar amb Barcelona; i quan un país té la sort de poseir una costa que és l'admiració de tots els turistes forasters, que tenen la paciència de descobrir-la, el posar inconvenients a qui vingui resseguida fàcilment, sense marrades enutjoses, és com si tinguda muntada una botiga de vendes i posés un reixat a la porta que defensés l'entrada al comprador.

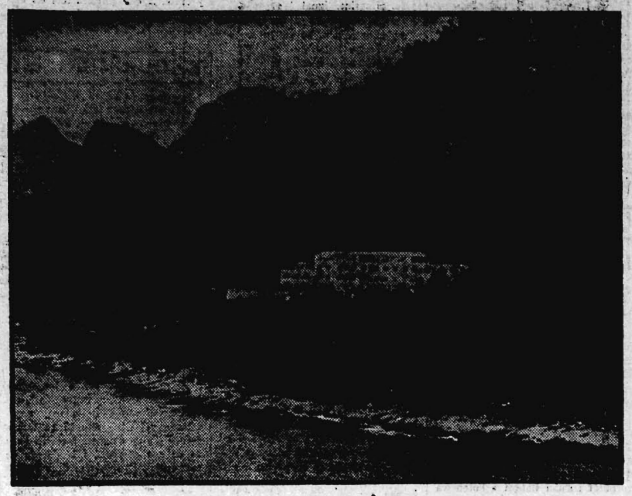
Exactament, hi perdrà diners.

CANUT PELLISSER

FORMENTOR

El millor hotel en la més bella platja de la Mediterrània

Pollensa - Mallorca

L'Hotel Formentor de Pollensa

Sempre que en una conversa es treu a relluir les belleses naturals escampades per la nostra terra tots convenim que la naturalesa ha volgut prodigar-s'hi magnificament per tal que esdevingui un dels llocs més estimats pel turisme.

Immediatament però, agafem un to jeremiac i comencem a lamentar-nos en el sentit de creure que els Hotels no estan acondicionats per a rebre els turistes acabalats.

No afirmarem pas que el tòpic sigui absolutament fals, però, sense gaire esforç, podríem assenyalar alguns d'aquests establiments que, el més no, formen l'excepció que confirma la regla.

Un d'aquests, per exemple, és l'Hotel Formentor, de Pollensa.

La primera qualitat d'aquest hotel és la d'haver defugit el costum de construir un d'aquests edificis estandarditzats, sense caràcter, gens amables, que trobem a cada pas. Aquest, pel contrari, té, a més d'un caràcter, un estil. L'estil sever i ponderat del renaixement mallorquí, amb mobiliari ad-hoc i decoració apropiada. Amb aquests elements aconseguеix una gran distinció senyorívola i un to de gran luxe com cap més hauria assolit amuntegant daurats i marbres i miralls que quasi sempre degeneren en fastuositats de nou ric.

Imaginem ara un Hotel d'aquestes característiques situat en un recó de la gran badia de Pollensa, a Formentor, a un tret de pedra de la mar blava, voltat, diríem millor abscondit, dins la greu taca de les pinedes inacabables que us acompanyen atemperant la daurada pluja de sol fins la dolça platja perfumada de salobre.

I quan us adoneu que no us manca la més supèrflua comoditat i que tothom s'avança a atendre-us, aleshores us adreceu al propietari i director d'aquest tast del paradís i l'esguardeu reconegut amb evident desig d'encalmar-hi.

M.

Els trens expressos i Caldes de Malavella

A la pàgina de turisme anterior vàrem llegir un article proposant que els expressos s'aturessin a Caldes de Malavella.

Apressem-nos a dir que ens sentim identificats amb la proposició, i que si a més ens hem decidit a intervenir en la qüestió no ha estat pas amb l'intent d'oferir un ajut, que no tindria cap eficàcia, sinó per aportar l'exposició d'un aspecte negligit que també reclama la facilitat de transport sol·licitada.

Això precisat, anem al cas.

MALLORCA

A l'abast de tothom.

Tres dies d'estada complets a PALMA per 75 pessetes.

Sortides totes els dissabtes.

VIATGES CATALONIA

Rbla del Centre, 37. el. 23252

A Caldes de Malavella mateix hi ha situats diversos balnearis, alguns d'excellentment muntats, que exploten les salutíferes aigües que brollen en aquell indret. Acabada la temporada d'estiu, aquesta població es veu materialment ocupada per famílies forasteres que acompanyen algun parent que cerca el guariment del seu mal en la medicina de les aigües de Caldes.

Balnearis, cases particulars, hostals importants i modestos, durant una temporada són plens fins a no poder encabir-hi ningú més.

Es sabut també que la major part dels pacients que van a Caldes són afectats per trastorns del ventrell, la qual cosa vol dir que no tenen cap necessitat d'abandonar, fins a aconseguir el guariment complet, els seus negocis o ocupacions habituals. Aquests senyors, doncs, van i vénen de Barcelona, alguns tres dies per setmana, i cada vegada són obligats a perdre tres hores en el tren, si esperen un mixt o un lleuger, o han de despendre encara més temps si pugen en un tren d'aquests fins a l'Empalme i esperen allí l'exprés que ha de conduir-los a Barcelona. No cal dir que la mateixa operació cal repetir-la en tornar.

Quants abandonen la cura començada perquè consideren pitjor els mitjans d'obtenir-la que no pas la mateixa malaltia!

I consti que amb aquesta exposició de fets no pretenem enterbir els dirigents de la M. S. A. presentant-los un problema d'humanitarisme.

Es més interessant el nostre punt de vista. Volem suggerir-los només que serien moltes més les persones que acudirien a Caldes si trobessin la manera de reintegrar-se a Barcelona amb el límit precís de temps que transcorregués per guanyar els 83 quilòmetres que en serien distanciats.

Això a part, ¿en quin lloc d'Europa trobarlem un exemple com el nostre, d'abandonar una indústria remuneradora com és la d'explotar unes aigües, absolutament naturals, empenyent d'aquesta manera als que les necessiten cap als balnearis estrangers, perquè, com diuen ells: si fet i fet també han de deixar els diners, l'anar a l'estranger sempre fa més efecte?

Com enteneu el turisme a Catalunya?

LLUIS NICOLAU D'OLWER ha contestat a les preguntes de la nostra enquesta de la següent manera:

Teniu en compte la importància del turisme a Catalunya, ¿quins són els objectius que preferiu o que creieu més interessants?

—Tota mena de turisme interessa, perquè tot és propaganda del país. El que convé, però, fomentar sobretot és el de gent de moneda sana. Cal fer entrar Catalunya en les grans rutes del turisme anglès i americà.

¿Quina mena de turisme creieu més útil i pràctic, el de luxe o el de repòs?

—Cal partir de la base que el turista no ha pas de venir a Catalunya per cercar-hi una còpia del que ja troba a altres bandes. La naturalesa i l'art són els dos mòbils que poden decidir el turista a visitar-nos. Cal, doncs, que la tasca de propaganda en aquest sentit vagi acompanyada del treball per a conservar la bellesa del nostre paisatge i per a valoritzar els nostres monuments. Cal, demés, netedat i confort (no pas luxe) a les fondes i els restaurants. Un servei diürn Barcelona-Sóller, viatges de plaer tot l'any al llarg de les nostres costes, petits vaporets que s'enfilessin Ebre amunt; farien conèixer aspectes del nostre país pràcticament inèdits per al nostre turista.

¿Creieu en l'esdevenidor de l'aviació en el sentit turístic?

—L'aviació és i sobretot serà el mitjà del gran turisme. Avui l'enllaç de Catalunya amb les rutes aèries internacionals és deficientíssim, i pel que fa a les rutes mediterrànies, és absurd. Cal, però, abans que tot resoldre la qüestió de l'aeròdrom de Barcelona, acondicionat per les grans rutes fixes i pels petits aparells de turisme. Per a aquests caldrien també camps en altres poblacions de Catalunya.

¿Quin concepte us mereix l'obra feta pel Patronat Nacional de Turisme?

—Conec la seva tasca només pels cartells que he vist a l'estranger. El que faci el viatge a Espanya sol·licitat pel reclam d'aquests cartells, no visitarà pas Catalunya.

¿Què us sembla la idea d'organitzar un Comitè autòcton?

—Crec que de totes les nostres coses ens en hem de captenir nosaltres, que som els més interessats a què marxin bé. El turisme no ha d'ésser pas una excepció.

AL' COR DE PARIS

Restaurant Barcelona

9 — BOULEVARD MONTMARTRE — 9

Cuina catalana :: Director: FERRER

Indiquem hotels i la manera de conèixer París

Carta de Gustau Asbink

Suecia i els suecs

(Continuació.)

A la desembocadura del riu Gota Alv., que porta les aigües del llac Vanern, hi ha la ciutat de Gotemburg, la segona de Suècia, amb el seu gran port franc i de refugi. La costa nord de Gotemburg és minada de petites illes roqueses on avui s'han establert conegudíssims llocs d'estiueig.

A la punta sud del llac Vattern hi ha emplaçada la ciutat de Jonkoping, dita la pàtria dels llumins, i centre de les rutes turístiques de la regió; més cap al nord i a la platja del llac Vattern, la ciutat de Vadstema, on Santa Brigida fundà l'orde del seu nom; més amunt encara, prop del llac Malasen, hi ha la capital Estocolm.

Abans d'entrar en una descripció d'Estocolm mireu a l'est cap a la Bàltica, i veureu les dues illes més grans de Suècia, Oland i Gotland, aquesta darrera té com a capital l'antiga ciutat de Visby, dita la ciutat de les ruines i de les flors, és voltada per tres quilòmetres de muralla i dintre la ciutat resten les ruines d'onze esglésies.

Estocolm, situada a la sortida del llac Malaren, a la mar Bàltica, sembla edificada sobre illes, i tota la ciutat és voltada d'illes cobertes d'arbres. El centre d'Estocolm, la part vella, és dominada pel palau reial, i al seu voltant hi ha els edificis públics més importants. La part nova rodeja el casc antic, i és el centre comercial més important del país.

Més cap al nord-oest, el país pren un caire diferent, augmenta l'extensió dels boscos i l'alçària de les muntanyes; aquesta regió de Suècia és la més rica en minerals, les dues provincies de Varmland, universalitzades per Selma Lagerlof en la seva novella "Costa Berling", i Dalarna, que són anomenades cor de Suècia, són les més històriques i les que conserven més el tipisme escandinau.

Continuen més al nord de Suècia, i en una extensió que comprèn aproximadament la meitat de l'àrea del país, la topografia del terreny va prenen la forma de grans planúries que s'ajunten a la frontera Noruega, i presenten la provincia de Jamtland amb valls enormes cobertes de neu, que des del peu de les altes muntanyes s'endinsen a bi mar Jamtland és una regió popular per als turistes i esportistes d'hivern; la major part dels rius d'Escandinàvia neixen en aquesta província, i al seu entorn es veuen les grans serreries de fusta que arriben fins al golf de Bòtnia.

Al nord del cercle àrtic la Lapònia, la regió dels esquimals, és el lloc on es troben les muntanyes més altes de Suècia amb immenses glaciars.

Es un país estrany i fantàstic, molt curiós de visitar, i que avui es pot fer amb tot confort. El ferrocarril elèctric que passa pel nord de Lapònia és l'enclavat més al Nord del món, i al llarg de la via unes xalets confortables acullen els turistes de tot arreu.

Programes per a avui

RADIO ASSOCIACIO

351 m.

De les 11'15 a les 13 i de les 16 a les 17'30: Discos selectes de gramòfon. Notiçiari de l'Associació.

UNION RADIO BARCELONA

349 m.

11'00: Campanadea horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica per les línies aèries.

13'00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El Sexte Ràdio, alternant amb discos selectes: "Búbio", pasdoble (M. Jo); "El gallo", java F. Alonso); "Del mismo Madrid", xotis (T. Gassó); "Danse des Bayadères", ballet (P. Sudessi); "Phi-Phi", selecció (H. Christiné); "Pizzicati" (Ch. Pons); "La Pastorela", cant a Castella (Luna i M. Torroba); "My René", two step (A. Prunera Guiu); "Le Déluge", preludi (SaintSaens); "Songe d'extase", (O. Chuckerbutty); "Gener-Stern", marxa (H. Frankowsky).

Informació teatral i cinematogràfica

Crítica de nous discos

14'30: Mitja hora setmanal dedicada a dar a conèixer al públic els nous discos editas. Precedirà a cada disc radiat un judici d'ell.

Radiobeneficència

15'00: Sessió radiobenèfica organitzada exclusivament a obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya. Seccions literària ,instructiva, humorística i musical. Amb discos facilitats per la marca Parlophon.

16'00: Tancament de l'estació.

17'30: Obertura de l'estació.

Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de la Borsa.

Barcelona. Versarà sobre el tema "Sant Cugat del Forn, del Rec o del Camí".

CONFERENCIA DOMINICAL DEL DR. MASDEXEXART

Diumenge, dia a, a les 11'15, el reverend doctor Joaquim Masdexexart, prevere, explicarà davant del micròfon d'EAJ-13, Ràdio-Associació, la dominical corresponent a la diada.

AMBROSI CARRION DAVANT DEL MICROFON D'EAJ-15

Diumenge vinent, dia 20, a les 16, amb motiu de la visita que a l'emissora EAJ-15 farà el poeta i dramaturg Ambrosi Carrión, donarà lectura davant del micròfon de la Ràdio-Associació d'alguns dels "Poemes" continguts en el seu llibre d'aquest títol, recent publicat.

"Floreos", pasdoble (M. Ridge), Trio Ibèria; "Congojas", (E. Blanco). Tino Folgar i Orquestra; "El Rosal", xotis (S. Ramírez): "Goces y penas", vals (De Lesmo). Trio Ibèria; "Lucía" (Dontzetti), per Gigli i Pinza; "Harold", one step (D. Acedo), Trio Ibèria.

Secció femenina

18'00: Emissió del número segon de "Radiofémina", periòdic setmanal radiat per a les dones. Article de fons, modes, literatura, esports, cuina, bellesa, notícies de societat, notes religioses, reposteria, consultori femení, passatemps, concursos amb premis, etc. Directora, Mercè Fortuny.

"Radiofémina" es radiarà tots els divendres a les sis de la tarda.

18'30: El Trio Ibèria interpretarà: "La canción del crepúsculo" (Chillemont); "Molinos de viento", selecció (P. Luna); "Danza española" (E. Granados); "Viña del mar", pasdoble (J. Salvat).

Notícies de premsa.

19'00: Tancament de l'estació.

21'00: Obertura de l'estació.

Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.

21'05: L'orquestra de l'estació interpretarà: "Marche des Grenadiere" (V. Scherzinger); Le reve de bébé", selecció (F. Kark); "Reve damour", vals (V. Schertzinger); "Aires andaluces" (E. Lucena); "La polka negre", xarleston (M. Hermite); "Parade d'amour", fox (V. Schertzinger).

22'00: Noticies de premsa.

Radioteatre de E A J1

22'05: Selecció de la comèdia en tres actes de l'escriptor català Carles Soldevila, titulada "Els milions de l'oncle".

Repartimen:

Ramón: Ramon R. Colominas.
Ramonet: Víctor Blanes.
Baldiri: Artur Buxens.
Agent de Pompes Fúnebres: Lluís Casanyes.
Quima: Carme Oliva.
Lluisa: Rosa Cotó.
Xeixe: Enriqueta Arimany.
Una infermera: Roser Galceran.
Una camarera: Josefina Montolíu.

21'00: Tancament de l'estació.

UNION RADIO CATALANA

268 m.

19'00: Obertura de l'estació.

Cotitzacions del Borsí de la tarda. Audició de discos escollits.

En els intermedis: Noticies de premsa.

27'00: Tancament de l'estació.

T. S. F.

Associació Nacional de Radiodifusió

DISSERTACIO HISTORICO-CATALANA

Demà, dissabte, a les 16'30, el publicista N'Enric Perbellini Subiranes descabdellarà davant del micròfon d'EAJ-15, Ràdio-Associació, la seva dissertació setmanal sobre història de

Dies 25, 26 i 27 de juliol

Una gran excursió en autocar per les comarques tarragonines

Aro de Barà, Tarragona, Escornalbou, Cartoixa de Scala Dei, Poblet, Santes Creus

VIATGES CATALONIA

Rbla. del Centre 37 - Tel. 23252

ORTOGRAFIA CATALANA

MÈTODE PRÀCTIC *per Rosa Obradors*

En el Llibre que necessitem tots els que vulguem escriure correctament el català, d'acord amb les normes de l'Institut d'Estudis Catalans. Un tom. 6 ptes. - Estalvi, cinc-cèntimes, 6'000 ptes.

Pel per demanar-lo a casa les obres Llibreria de Catalunya o a l'EDITORIAL CULTURA. Consell, 148, Barcelona, que l'envia per correu certificat, franc de porte, en rebre d'una trapsa per giro postal o segells de correus.